

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:

Kfv.I. 35.112/2026/2.

A tanács tagjai:

Dr. Kalas Tibor a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Dr. Figula Ildikó bíró

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes:

Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője:

Dr. Potocsár Enikő egyéni ügyvéd

(Cím2.)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:
jogtanácsos

Roschné Dr. Bíró Krisztina kamarai

(Cím1)

A per tárgya:
közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata

piacfelügyeleti ügyben hozott

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes 11. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért határozat száma:
számú ítélete

Fővárosi Ítéltábla 1. Kf.700.123/2025/2.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes 2023. szeptember 28-án hivatalból piacfelügyeleti eljárást indított a Alpereslról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: MNB tv.) 90. § (1) bekezdés b) pontja alapján annak megállapítása céljából, hogy a felperes által 2023. júliusától az cég1 részvényeivel végrehajtott tőzsdei tranzakciók kapcsán megvalósult-e a piaci visszaélésekről szóló 596/2014. EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendeletben (a továbbiakban: MAR) meghatározott tiltott, bennfentes kereskedelem és tiltott piacbefolyásolás. Ezzel párhuzamosan a felperes házastársával szemben ugyancsak önálló piacfelügyeleti eljárás indult. Ennek során az alperes 2023. november 15-én helyszíni ellenőrzést tartott a felperes lakóhelyén, ahol az eljáró ügyintézők a felperes információtechnológiai eszközein – számítógépén, mobiltelefonjának névjegyzékén és csevegő alkalmazásaiban – konkrét azonosító adatokra, így nevekre, telefonszámokra és email címekre kiterjedő célzott, kulcsszavas keresést hajtottak végre. Az ügyintézők a helyszíni ellenőrzés lefolytatását és a megtett intézkedéseket jegyzőkönyvben dokumentálták, melynek keretében – az elvégzett kulcsszavas kutatások körében – kizárólag a vizsgálat eredményeként azonosított releváns találatokat rögzítették.

[2] A felperes az eljárás során iratbetekintési jogának gyakorlása keretében több ízben kérelmet terjesztett elő, melyben többek között kérte a helyszíni ellenőrzés során végzett bizonyítási cselekmény keretében alkalmazott kereső szavak listájába, nevezetesen az összevetés alapjául szolgáló neveket, mobilszámokat és email címeket tartalmazó táblázatokba történő betekintés engedélyezését.

[3] Az alperes az iratbetekintés engedélyezése tárgyában hozott N-PJ-III-16/2024. számú végzésében ezen indítványokat kérelem 1., kérelem 2. és kérelem 3. megnevezéssel azonosította, a kérelem 1. alatt rögzített iratbetekintési igénynek helyt adott, míg a kérelem 2. és a kérelem 3. jelölésű kérelmeket elutasította. Ezzel egyidejűleg az eljárás eredményességének biztosítása céljából arról rendelkezett, hogy a felperes a hatósági iratokba kizárólag a bizonyítási eljárás lezárását követően tekinthet be, azzal az eljárásjogi kivétellel, hogy a bizonyítási szakasz lezárulta előtt is jogosult mindazon iratok megismerésére, amelyek az eljárás során meghozott, önálló jogorvoslattal támadható végzéssel szembeni jogorvoslati joga gyakorlásához feltétlenül szükségesek. A döntés normatív alapjaként az MNB tv. 49/B § (1) bekezdését hívta fel, és a kereső szavak listájára vonatkozóan rögzítette, hogy a felperes által hivatkozott Excel táblázatok valójában a kibocsátó jogszabályi előírásoknak megfelelő adatokat tartalmazó állandó bennfentes jegyzéke, amelyet ezen intézmény felett gyakorolt, folyamatos felügyeleti tevékenysége során szerzett be. Az elutasítás indokaként arra hivatkozott, hogy a tényállás döntéshozatalhoz szükséges mértékű feltárása még nem fejeződött be, ebből fakadóan a releváns iratok idő előtti megismerése érdemben befolyásolhatná a felperes későbbi nyilatkozatainak tartalmát és teljességét, ami a valós történeti tényállás megállapításának akadályozásán keresztül magát a piacfelügyeleti eljárás eredményességét sodorná veszélybe.

A kereset és a védírat

[4] A felperes keresetében az alperesi végzés II. pontjának az Excel táblázatokba való betekintést elutasító rendelkezése megsemmisítését és e körben az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Állította, hogy ezen garanciális jellegű eljárási jog indokolatlan elvonása ellehetetleníti a bizonyítási indítványok előterjesztését, így az érdemi védekezésének lehetőségét. Arra is utalt, hogy a betekinteni kért adatokat a jogi képviselőjével együtt a hatósági kutatás foganatosítása során már ténylegesen megismerte. Ebből következően azok tekintetében az utólagos betekintési tilalom fenntartása fogalmilag okafogyott. Cáfolta, hogy bármilyen módon az eljárás eredményességének veszélyeztetésére kerülne sor ezen adatok megismerésével.

[5] Az alperes védíratában a támadott végzésben foglalt jogi álláspontját fenntartva a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Hangsúlyozta, hogy az MNB tv. 49/B § (1) bekezdésében rögzített iratbetekintési jog, mint garanciális eljárási jog jelen ügyben az eljárás eredményességéhez fűződő közérdekkel konkurál, amely utóbbi védelmében a jogalkotó kifejezetten lehetővé tette az ügy iratai megismerésének ideiglenes hatályú korlátozását. A felperesnek a bizonyítás eddigi cselekményeire alapozott pusztán szubjektív vélekedése – miszerint a tényállás tisztázása már befejeződött – fogalmilag nem teheti kétségessé az elutasító hatósági döntés jogszerűségét. Azt a felperesi érvelést is elvetette, miszerint a helyszíni eljárási cselekmény során az adatokat már korábban megismerte, egyfelől ez logikailag ellentmond annak a ténynek, hogy utóbb éppen ezen adatokra nézve terjeszt elő iratbetekintési kérelmet, másfelől érdemben sem cáfolja az alperesnek a tényállás további zavartalan feltárását, és a bizonyítás eredményességét védő indokait. Kiemelte, hogy az elrendelt korlátozás nem eredményez végleges jogelvonást, hiszen az alperes a támadott végzésében megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy a bizonyítékok megismerésére és az érdemi védekezéshez szükséges nyilatkozattételre az eljárás eredményességét veszélyeztető körülmények megszűnését követően, az eljárás későbbi szakaszában korlátozás mentesen sor kerülhet. Hangsúlyozta, hogy jelen bírósági felülvizsgálat tárgyát az iratbetekintési kérelmet elbíráló végzés jogszerűségének vizsgálata jelöli ki, ennél fogva a bizonyítási eljárás egészét, a helyszíni kutatás foganatosításának mikéntjét, vagy a tényállás tisztázás irányát támadó felperesi kifogások jelen jogvita keretein kívül esnek, így azok érdemi elbírálására nem volt törvényes lehetőség.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperesi végzés megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[8] Arra hivatkozott, hogy a betekintéssel érintett adatokat a helyszíni ellenőrzés során már ténylegesen megismerte, így az azokat tartalmazó iratokba történő betekintés megtagadásának indokaként fogalmilag kizárt a titokvédelemre, illetve az eljárás veszélyeztetésére történő hivatkozás. Az elsőfokú ítélet logikai hibájaként rótta fel, hogy az nem értékeli a kérelem benyújtásához vezető eseménysor valódi kiinduló pontját, azt, hogy az iratbetekintés iránti kérelem előterjesztését éppen az a szükségesség, hogy az alperes valamennyi felhasznált, köztük a találatot nem eredményező keresőszavakat a helyszíni jegyzőkönyvben nem rögzítette. A kérdéses adatok teljeskörű megismerésének hiányában a védekezését alátámasztó mentő körülmények feltárása és a releváns bizonyítási indítványok előterjesztése objektíve ellehetetlenül, e korlátozás a védekezéshez és a nyilatkozattételhez való joga kiürítésével jár, amely sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alkotmánybíróság hasonló tárgy körben hozott határozatában kifejtetteket és ellentmond az Alaptörvény 28.

cikkében rögzített józan ész és a közjó alkotmányosan rögzített értelmezési követelményeinek.

[9] Ezen túlmenően hivatkozott az okszerűtlen bizonyíték értékelésre.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyben hagyását kérte.

A Fővárosi Ítélet táblája döntése

[11] A Fővárosi Ítélet táblája a fellebbezést nem találta alaposnak.

[12] Elvi éllel leszögezte, hogy az iratbetekintést korlátozó végzés elleni közigazgatási per tárgyi kereteit kizárólag a jogvita tárgyává tett közigazgatási cselekmény, vagyis a támadott végzés jogszerűségének felülvizsgálata jelöli ki. Ennél fogva a bírósági kontroll érdemben arra a kérdéskörre szűkül, hogy az alperes az ügyfél iratmegismerési jogát a normatív felhatalmazás keretei között, okszerű és arányos módon korlátozta-e, valamint a döntésének indokait a törvény által megkövetelt részletességgel és megalapozottsággal kifejtette-e.

[13] Álláspontja szerint helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a helyszíni bizonyítás lefolytatásának és a jegyzőkönyv dokumentálásának körülményeit nem vizsgálta. Kifejtette, hogy az MNB tv. 49/B § (1) bekezdése egy kettős dogmatikai szerkezetű garanciális rendszert intézményesít, ahol fő szabályként deklarálja az ügyfél iratmegismerési jogát, ugyanakkor kifejezett törvényi felhatalmazás útján kivételt is enged, lehetővé téve, hogy a hatóság „az eljárás eredményessége érdekében” az iratbetekintést végzéssel a bizonyítási eljárás lezárásáig korlátozza, vagy a kérelmet elutasítsa. Ebből okszerűen következik, hogy a betekintési jogosultság dogmatikailag nem abszolút, hanem célhoz kötött korlátozható. Ezen érdekegyensúly megteremtése körében az „eljárás eredményessége érdekében” fordulat nem értelmezhető formális hivatkozásként, a jogkorlátozás törvényes, ha az iratok idő előtti megismerése objektíve veszélyezteti, vagy megghiúsítja a tényállás feltárását és a bizonyítás eredményességét. A szigorú eljárásjogi mércéhez igazodva az alperes végzésében a folyamatban lévő eljárás tényállásának még nem teljeskörű feltárására hivatkozva, arra az eljárás eredményességét fenyegető kockázatra alapította, hogy a perbeli adatok idő előtti megismerése magában hordozza a felperesi védekezés tudatos alakításának, a potenciális tanúk jogellenes befolyásolásának, valamint a tárgyi bizonyítékok elrejtésének, vagy megsemmisítésének a bizonyítás sikerét közvetlenül veszélyeztető lehetőségét.

[14] Nem értett egyet azzal, hogy a helyszíni szemlén a kutató szavakat a felperes megismerhette, ezzel összefüggésben utalt az emberi emlékezet objektív, kognitív korlátjára.

Ebből következően a formális iratbetekintés engedélyezésével a felperes nem pusztán a memóriájából esetlegesen felidézhető szótöredéket kapná kézhez, hanem az alperesi vizsgálati és felderítési stratégia konkrét strukturált lenyomatát. Egy pontatlan és töredékes emléknymra alapított, célzott, tanú befolyásolás illetőleg bizonyíték megsemmisítés objektíve behatárolt és esetleges kimenetelű, addig a hatóság látókörébe vont személyek és adatok formalizált listájának birtokában a felperes számára akadálytalanul megnyílna a lehetőség a nyilatkozatok felderítési adatokhoz igazított, tudatos összehangolására, ezáltal pedig a bizonyítási eljárás érdemi megghiúsítására.

[15] Nem vitatta, hogy a felperes által felhívott alkotmánybíróági gyakorlat rögzíti az iratmegismerésnek a tisztességes eljárásban betöltött nélkülözhetetlen szerepét, ez azonban nem jelenti azt, hogy e jog gyakorlása a hatósági eljárás bármely eljárási fázisában, a bizonyítás érdekeit felülírva, feltétel nélkül kikényszeríthető. A felperes állításával szemben a bennfentes kapcsolat hiányának kimentése, illetve a saját javára szóló bizonyítási indítványok előterjesztése nem lehetetlenült el, csupán az eljárás egy későbbi, a hatóság végleges érdemi döntését megelőző szakaszára tolódik, biztosítva ezáltal a védekezéshez való jog csorbítatlan, de a hatósági érdekekkel nem ütköző gyakorlatát.

A felülvizsgálati kérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatása és az alperes végzésének megsemmisítésével az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése mellett, míg másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdését és Pp. 263. § (1) bekezdését, a Kp. 78. § (2) bekezdése jogszerűtlen alkalmazását, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (4), (5) bekezdését. Hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. (1) bekezdésének, valamint a 28. cikk követelményének megsértésére.

[17] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozott. Azzal érvelt, hogy az ítélet okszerűtlen mérlegelési tevékenysége, a kirívóan okszerűtlen bírói mérlegelés, a logikailag ellentmondásos bizonyítékértékelés, a nyilvánvalóan helytelen következtetés, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, iratbetekintési jog gyakorolhatósága, joga jogszerűtlen korlátozása az ítélet egészét teszi jogellenessé, megalapozatlanná. Az MNB tv. 49/B. § (1) bekezdésében foglaltakra utalással állította, hogy csak és kizárólag azért szükséges a már korábban megismert adatokra az iratbetekintés, mert az alperes nem vette fel a betekinteni kívánt adatokat a korábbi eljárási cselekményről készített jegyzőkönyvbe. Azáltal, hogy nem biztosította a felperes számára sem a jegyzőkönyvezést, sem a betekintés során a tisztességes eljárást, sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdése, továbbá az Alaptörvény 28. cikk követelményének sem felel meg a bizonyítékértékelés, illetve az ahhoz kapcsolódó jogszabályok értelmezése. Ezen befogadási okkal összefüggésben idézte a BH1994.196.,

KGD 2002.26., KGD 2014.30., BH 1994.622., BH 1995.134., KGD 2007.232., BH 1999.44. eseteket.

[18] A felülvizsgálati kérelmének befogadása körében állította, hogy a jogerős ítélet eltér a Kúria bizonyítékértékelés kapcsán a Kfv.35.219/2023/9. ítélet [25], [28], a Kfv.VI.37.806/2017/6. számú ítélet [15], a Kfv.V.35.575/2018/7. ítélet [20], a Kfv.II.37.434/2019/11. számú ítélet [26], [27] és [31] pontját, a Kfv.V.35.264/2023/7. számú ítélet [55], és a Kfv.I.37.751/2023/3. számú döntés [15] és [22] bekezdéseiben kifejtettektől. Az iratbetekintési jog korlátozásával összefüggésben utalt a Kfv.V.35.287/2018/4. számú ítélet [35], [36], [37], [60], [61] és [62] bekezdéseiben megfogalmazottakra, és állította, hogy a támadott döntés eltér ezen referencia ítéletben foglaltaktól. Ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján az eltérésekre figyelemmel kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[19] Felülvizsgálati kérelme befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) pontjára hivatkozással is kérte, állítva, hogy a felperes alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés valósult meg azáltal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdését, Pp. 263. § (1) bekezdését, Pp. 346. § (5) és (5) bekezdéseit, a Kp. 78. § (2) bekezdéseit sérti az ítélet. Hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, valamint a 28. cikk követelményének megsértésére, és az iratbetekintés sérelme kapcsán idézte az Alkotmánybíróság 3223/2018. (VII.2.) AB határozatának 28. pontját, valamint az Emberi Jogok Európai Bíróságának ide vonatkozó döntéseit és a Kúria Kfv. 35.287/2018./4. számú döntésének [35-37] és [60-62] bekezdéseit. Állította, hogy a felperes a védekezés lehetőségétől került elzárásra, a betekintési jog azonban garanciális jog, ami a jogszabályban meghatározott esetekben korlátozható csupán, az ítéletben levezetett minőségi különbség az iratbetekintések különböző fokozatai között okszerűtlen és jogszerűen nem levezethető, a tisztességes eljárás követelményét sértő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[21] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[22] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[23] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése megköveteli, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben jelölje meg a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. Mindez azt jelenti, hogy a felülvizsgálatot kérő félnek nem elegendő mindössze a befogadhatóság törvényi jogcímére utalnia. Annyit mindenképpen ki kell fejtenie, hogy az adott ok(ok)ból miért tartja szükségesnek a felvetett jogkérdés Kúria általi eldöntését. Így kerülhet ugyanis abba a helyzetbe a Kúria, hogy a fél szempontjait a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról hozandó döntése körében értékelhesse.

[24] A Kúria rámutat arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja, így a befogadás körében a Kúriának nem az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogszerűségét, hanem annak a jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálnia. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[25] A felperes befogadási okként a Kp. 118. § (1) bekezdés a), ad) pontjait és b) pontját jelölte meg. A Kp.118. § (1) bekezdés a) pontjába sorolt befogadási ok leginkább az ad) alpont alá sorolandó, ezért Kúria az itt előterjesztett kérelmet is ekként bírálta el.

[26] A Kúria kiemeli, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára alapított befogadási ok esetén a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet terhelő részletes indokolási kötelezettség nem azonos a felülvizsgálati kérelem jogi érveinek ismertetésével. A Kp. 117. § (4) bekezdésének rendelkezéséből fakadóan a kérelem előterjesztőjét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási ok indokainak előadására vonatkozó kötelezettség terheli. Azáltal, hogy a felülvizsgálati eljárás szakaszai elkülönülnek, a befogadhatósági ok indokolása nem teljesíthető pusztán a jogszabályhelyek megjelölésével, vagy csak a felülvizsgálati kérelem érdemi indokaira való utalással. A felperes az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértésre hivatkozott, így az indokolásának arra is ki kell terjednie, hogy az általa állított eljárási szabályszegés miként hatott ki az ügy érdemére. A Kúria már több határozatában rámutatott (pl. Kfv.37.357/2022/2., Kfv.37.177/2023/2.), hogy a befogadási okra vonatkozó indokolásnak el kell különülnie a felülvizsgálati kérelem érdemi jogi indokaitól.

[27] A felperes a befogadhatóság indoka körében a bizonyítékok nem megfelelő értékelését és ebből következően az iratbetekintés megtagadása körében az ítéleti következtetés hibájára hivatkozott. A Kúria egyrészt kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmek befogadhatósága vizsgálata tekintetében egységes, következetes a joggyakorlat, miszerint az eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontja nem minden jogszabálysértés, hanem kizárólag az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását. Másrészt a Kúria rámutat arra, hogy a befogadás indokaként az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelése és az azokból levont következtetései jogszabálysértő voltára alapított eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag abban az esetben támasztja alá, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság az általa figyelembe vett bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte vagy súlyosan logikátlan következtetést vont le, ennek hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadására nincs törvényes lehetőség (Kfv.37.431/2022/3., Kfv.37.220/2022/2., Kfv.37.760/2022/2., Kfv.37.028/2022/2., Kfv.37.687/2021/2., Kfv.37.354/2022/2., Kfv.37.037/2022/2.). Ugyanakkor jelen ügyben a Kúria nem észlelt olyan kirívóan okszerűtlen értékelést vagy súlyos logikátlan következtetést, amely a bizonyítékok bíróságok általi értékelését, ezen keresztül a tényállástisztázást támadó felülvizsgálati kérelem befogadását indokolttá tenné.

[28] A felperes a felülvizsgálati kérelem befogadását az ad) alpont körében arra is alapította, hogy a bíróságok tévesen értelmezték az MNB tv. egyes rendelkezéseit. Rámutat a Kúria, hogy a per érdemére tartozó jogszabályok – állított – téves értelmezése nem teszi lehetővé az eljárásjogi hiba miatti befogadást. Az valójában csak azt igazolja, hogy a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja, ez azonban önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg. Az ad) alpont alátámasztásaként garanciális eljárási jogsérelmet vagy olyan eljárási szabályszegést kell valószínűsíteni a kérelemben, amely kihatott az ügy érdemére. A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nem indokolt.

[29] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok tekintetében hangsúlyozza, hogy alkalmazásának elsődleges feltétele a hivatkozott kúriai döntéssel (döntésekkel) összefüggésben az ügyazonosság megléte, mert a jogegység szempontjából csak akkor releváns az ügyek megítélése közötti eltérés, ha az ügyek egymással összevethetőek. Az ügyazonosság több tényező által befolyásolt összetett jogfogalom, melyet mindig esetről esetre kell vizsgálni és szigorúan kell figyelembe venni az alkalmazott anyagi jogszabály egyezőségét (annak hatályát, normatartalmát) és a jogértelmezés szempontjából releváns tényeket. A Kúria Jogegységi Tanácsa által a Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatban kimunkált ügyazonosság kritériumai szerint „Nincs ügyazonosság eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. Alappal kérdőjelezhető meg az ügyazonosság továbbá: azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kereseti vagy eltérő felülvizsgálati érvelés esetén”. A befogadást megalapozó eltérésnek ezen befogadási oknál a Kúriának már közzétett határozata és a támadott, a Kúria határozatával egyébként ügyazonos jogerős bírósági határozat között kell fennállni.

[30] A felperes az indokolási kötelezettségének eleget tett, megjelölte a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett kúriai határozatokat és azoknak azt a részét, amelyhez képest a jogerős ítéletet ellentmondásosnak tartja. A precedensképesként nevesített Kfv.35.219/2023/9. a Kfv.VI.37.806/2017/6., a Kfv.V.35.575/2018/7., a Kfv.II.37.434/2019/11., Kfv.V.35.264/2023/7. és Kfv.37.751/2023/3. számú döntések a bizonyítékok okszerű mérlegelésével kapcsolatosan fogalmaznak meg általános érvényű megállapításokat. Ezen elvi tételek kiemelése azonban nem jelenti a perbeli üggyel való azonosság megállapíthatóságát, hiszen valamennyi bizonyíték mérlegeléssel kapcsolatos üggyre vonatkoztathatók ezen elvi részben megjelenő tartalmak.

[31] A felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek azt is be kell mutatnia, hogy miben látja a támadott ítélet és a megjelölt kúriai határozat közötti eltérést. Márpedig annak konkrét megjelölése nélkül, hogy milyen bizonyíték értékelés maradt el, vagy melynek az értékelése történt helytelenül, az összevetés nem történhet meg, mert ezen bírósági döntések általánosságban rögzítik elvi tételként a bizonyítékok teljeskörű értékelésének követelményét. Az ügyazonosság feltétele érdemben nem vizsgálható annak megfogalmazása nélkül, hogy a felperes a hivatkozott és a jelen ügyben miben látja a bizonyítékok értékelésére vonatkozó hasonló jogkérdést.

[32] Az iratbetekintési jog gyakorlása kapcsán felhívott Kfv. 35.287/2018/4. számú határozat azonban jelen perbelitől eltérő tényálláson és jogi szabályozáson alapul. Ez egy adóügyhöz kapcsolódó nyomozati eljárás során keletkezett iratokba való betekintési iránti kérelem elbírásáról rendelkezik, és az idézett AB döntés az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 2017. december 31. napjáig hatályos 100. § (4) bekezdése alkotmányellenességének megítéléséről döntött. A Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az eltérő tényállás, az eltérő anyagi jogi háttér és az eltérő kérelmek kapcsán vizsgált szempontokra figyelemmel az ügyazonosság, ebből következően pedig az összevethetőség a jogerős ítélet és ezen, felperes által hivatkozott döntés kapcsán nem áll fenn. A befogadás mindezek miatt a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt indokolt.

[33] A felülvizsgálati kérelem befogadásnak feltételei tehát nem álltak fenn, ezért a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A per érdemére tartozó jogszabály – állított – téves értelmezése nem teszi lehetővé a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a felülvizsgálati kérelem befogadását. Önmagában a felülvizsgálati kérelem befogadását nem alapozza meg, ha a fél nem ért egyet a jogerős ítéletben foglaltakkal, eltérő jogi álláspontja miatt azt jogszabálysértőnek tartja.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. június 04.

Dr. Kalas Tibor s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő